

סנה וזניא כו

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו הויו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יציא צבא בישראל ויהיו כל הפקדים שש מאות ארף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם:

וידבר יהוה אל משה לאמור: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה הפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על מתנהו ואיש על דגלו לצבאתם: והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: ועשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו: **כמנון ג'**

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור: איש על דגלו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:

כמנון ד'

ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מן חודש ומעלה ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלוים לוי אני יהוה תחת כל בכר בני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בהמת בני ישראל: ופקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמת מן חודש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים ארף שלשה ושבועים ומאתים:

כמנון ה'

כלה אהרן וכניו לכפת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחריו יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור: אל תכריתו את שכט משפחת הקהתי מתוך הלוים: ואת ועשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמנו אותם איש איש על עבודתו ואל משה: ולא יבאו לראות ככלע את הקדש ומתו:

א

ושכבתם ואין מחריד והשבתו חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמושה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופגתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משבני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לילעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשכר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:

ב. מקוים רמה מלמנון ג'

ו. ג. מב. ויפקד משה כאשר צוה ה' אתו את כל בכור בבני ישראל את מוצא במנין הלוים נאמר בו על פי ה' ששנאמר (שם טז) ויפקד אתם משה על פי ה' מלמד שהשכינה אומרת לו כך תינוקות לזים יש בפית הזה למה שהוא מקרבן לעבודתו אבל במנין הבכורות שהוא מוציאן מעבודתן לא נשתתף הקדוש ברוך הוא במנין שלהם לכך לא נאמר בהם על פי ה'.

ג. וזניא הניש, כמנון ד'

איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל וגו'. רפי אלעזר פתח, שמחו את ירושלם וגילו פה כל אהביה וגו'. פמה חביבא אורייתא קמי קביה, דהא בקל אתר דמלי דאורייתא אשתמעו, קב"ה וכל חילין דיליה פלהו צייתין למלוהיה. וקב"ה אתי לדיקא עמיה.

ד. חל' ויקו כו

והפריתי אתכם. צפריה צורציה (מו"כ כו ט): והרביתי אתכם. צקומה קזופה (שם): והקימתי את בריתי אתכם. צרית חדשה, לא כצריה הראשונה שהפרתם אותה, חלל צרית חדשה שלא תופר, שנאמר וקרפי את צית ישראל ואת צית יהודה צרית חדשה לא כצריה וגו' (ירמיה לא ללא, שם):

עדן כחמד מכס, ולא תהיו מודעעים ממני, יכול לא תיראו ממני, תלמוד לומר והייתי לכם לאלהים (מו"כ כו טו):

ה. אצל רמיה ג' זר' ק"ה

העינים של כל עמנו הקדוש ועיני כל האנושיות מוכרות הן להפתח בהזמן הנפלא הנוכחי, להכיר איך הירד האלהית החשופה מנהלת אותנו, עד כמה כל המאורעות של העולם הנו מכוונות כולן להקים את אשר החליט האמר האלהי עיי תורתנו הקדושה, ועל ידי נביאנו הקדושים. הצעדים של "אתחלתא דגאולה" מתחילים המה להיות כבר מורגשים, והאהבה האלהית לעם קדשו מתחילה היא להגלות ברשמים של גאולה, תנועתנו הלאומית לתחית האומה, ובנין הארץ מוכרחת היא להיות מוארת בשלהבת של אמונה ושל קדושה, בהרוממות של התשובה אל היהדות המלאה.

סנה וזניא כו

אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אסימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: כה אמר יהוה אסימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאם בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד שער הפנה: ויצא עוד קוה המורה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא ייהרס עוד לעולם:

ה. יאקוס למנון ה' ג' א' א' א'

חניא ר' סימאי אומר נאמר יולקחתי אתכם לי לעם וגו' ונאמר להלן ויהבתי אתכם אל הארץ וגו' ונתתי אותה לכם מקיש יציאתם סמצרים לביאתם לארץ סח ביאתן לארץ שנים סס' רבוא אף יציאת מצרים שנים סס' רבוא, וכתוב וענתה שמה כימי נעוריה וגו' מה יציאתם סמצרים בס' רבוא וכניסתן לארץ בס' רבוא כן ליכות המשיח כששים רבוא:

ו. חל' חנויה ג' א' א' א'

וזאת עשו וגו'. פרוש המעשה הוא שלא יהיו בני קהת ברשות עצמן לשאת כחפצם, שאז לצד חבת עבודת הקדש הכל רצים לעבד ונמצאו שוגגים בדבר, אלא ישימו אותם אהרן ובניו איש איש וגו', ובזה כל אחד מפיר מקומו והוא אמרו ושמו אותם איש וגו':

המשך חל' כמנון

(יז) והתהלכתי בתוכם. חטייל עמכם צגן

ובשביל כך מוכרחים אנחנו כולנו להתאחד לאגודתנו העולמית הגדולה, על ידי ההסתדרות ירושלים, אשר היא תקדש ותרוםם ככחה העצמי, בעומק הרישום של תום יהדותה, את כל כחותנו שהם עובדים לשם המטרה של תחית האומה ובנין הארץ, על ארצנו הקדושה בכל גוניהם, בכך מבקשים אנחנו מכם אחינו האהובים, באו כולכם והתכנסו נא, בתוך הסתדרותנו הקדושה, "הסתדרות ירושלים" הרימו את הדגל הקדוש "ירושלים", בכל החוגים שלכם ועל ידי הכח הקדוש של ההסתדרות "ירושלים", של בחירי שלמי אמונים, יתרומם ויתקדש לעיני כל העולם הישראלי וכל העולם האנושי, גם דגל ציון, ענייניו הלאומיים העולמיים יעוטרו בריוח גדול בכבוד ואומץ, וברכת השלום תתפשט על כל השדרות של אומתנו היקרה שהיא תהיה מקור הברכה והשלום בעד כל העולם.

ה' א' א' א'

לכן הנה אנכי מפתיה והלכתייה המדבר ודברתי על לבם: ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי איש ולא תקראי לי עוד בעלי: והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכרתי להם ברית ביום ההוא עסחית השדה ועסעוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: וארשתיד לי לעולם וארשתיד לו בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיד לי באמונה וידעת את יהוה: והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יורעאל: וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר

אלהי: ה' א' א' א' ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: ואכרה לי בחמושה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דניד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

ה' א' א' א'

הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לפך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: עדמתי תתחמקין הבת השוכבה כי ברא יהוה חרשה בארץ נקבה תסובב גבר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמדו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נה צדק הר הקדש: וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר: כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה:

המשך חל' כמנון

הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בס נאם יהוה: כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתו בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לילעם: ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמד דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: